

Palágyi László

déli morajlás

miután fölhoztam a gyönyörű kagylót
hogy megmutassam
és már láttam magam amint futok
feléd a parton
kezemben az igazi gyönggyel
hirtelen megvágott a szaga, éle megcsapta az ujjam
vér serkent a habokba
továbbra is magam maradtam

csak komplikáltuk
egymást hiába mert a magány
mindvégig a talpam alatt
maradt nem is mozdult feléd

lényegtelenül

fáink egyre vázlatosabbak
az októberi véres forradalmak
elhulltak észrevétlenül

jómagam is egyre soványabb
szűkebb az égbolt nyitvatartása

fehér betűk ezek sötét ruhába
mindennek csak vézna váza

de te nem vagy látható